

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kž-Us-67/2024-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Maje Štampar Stipić i Slavena Vidmara, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog I. S. zbog kaznenih djela iz članka 291. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. i člankom 52. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11. – dalje: KZ/97.), odlučujući o žalbi osuđenika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu, broj Kv I-Us-118/2023 (Kv I-Us-166/2022) od 14. ožujka 2024., u sjednici vijeća održanoj 9. srpnja 2024.,

riješio je

Odbija se žalba osuđenog I. S. kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Uvodno označenim prvostupanjskim rješenjem Županijski sud u Zagrebu je na temelju odredbe članka 498. stavka 5. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/2008., 76/2009., 80/2011., 91/2012. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 130/20., 80/2022. i 36/2024. – dalje: ZKP/08.) odbio zahtjev osuđenog I. S. za preinačenje bez obnove kaznenog postupka presude Županijskog suda u Zagrebu, broj Kv I-Us-166/2022. od 23. prosinca 2022. koja je preinačena u odluci o kazni presudom Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske broj I Kž-Us-39/2023. od 6. travnja 2023.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio osuđeni I. S. po braniteljici, odvjetnici J. S. zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. i

stavka 2. ZKP/08. i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske prihvatiti žalbu osuđenika i ukinuti pobijano rješenje te predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, podredno i preinačiti pobijano rješenje na način da prihvati zahtjev te preinačiti pobijano rješenje, usvojiti osuđenikov zahtjev i utvrditi mu blaže pojedinačne kazne i izreći blažu jedinstvenu kaznu zatvora.

3. Spis je, u skladu s odredbom članka 495. u vezi sa člankom 474. stavkom 1. ZKP/08. dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pravomoćna presuda može se, sukladno odredbi članka 498. stavka 1. točke 4. ZKP/08. preinačiti i bez obnove kaznenog postupka ako se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kada se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude. Prvostupanjski je sud, razmotrivši okolnosti na koje se osuđenik poziva u zahtjevu za nepravu obnovu kaznenog postupka, po ocjeni drugostupanjskog suda, osnovano zaključio da okolnosti navedene u zahtjevu nisu nove, odnosno nisu takve prirode da bi očito dovele do blaže osude.

6. Prema ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda kako okolnosti navedene u zahtjevu osuđenika glede pogoršanog zdravstvenog stanja u vidu sekundarne neishemijske kardiomiopatije, kroničnog srčanog popuštanja, mitralne regurgitacije, permanentne fibrilacije atrijske, ventrikularne ekstrasistolije (učestale VES – ventrikulske ekstrasistule, kompleksne forme, nepodržani paroksizmi ventrikularnih tahikardija), početne koronarne bolesti, kroničnog srčanog popuštanja uz očuvanu sistoličku funkciju, arterijske hipertenzije, dislipidemije, šećerne bolesti i kronične bolesti bubrega nisu nove okolnosti koje prvostupanjskom i drugostupanjskom sudu nisu bile poznate.

6.1. Žalbeni navod da osuđeniku nije cijenjeno zdravstveno stanje u postupku koji je pravomoćno okončan presudom Županijskog suda u Zagrebu broj K-Us-51/2012. od 7. travnja 2017. (tzv. P.) nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer je pravomoćnošću presude o objedinjenju kazni ona prestala postojati kao samostalna kazna.

6.2. Naime, presudom Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske broj I Kž-Us-39/2023. od 6. travnja 2023. je, povodom žalbe osuđenika, preinačena presuda Županijskog suda u Zagrebu Kv I-Us-166/2022. (K-Us-46/2015.) od 23. prosinca 2022. tako da su preinačene u odluci o kazni pravomoćna presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj Kv I-Us-129/2021. od 1. prosinca 2021., a kojom su objedinjene pravomoćne presude istog suda K-Us-51/2012. od 7. travnja 2017. (tzv. P.) i K-Us-46/2015. od 9. studenoga 2020. (tzv. F. M.) te osuđenik osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 12 godina i 10 mjeseci kao i pravomoćna presuda K-Us-50/2014. od 27. prosinca 2019. (tzv. I. M.) kojom je osuđenik osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina te je uslijed navedenog osuđeniku izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju 18 godina.

6.3. Pri tom valja naglasiti da je osuđeniku pogoršanje zdravstvenog stanja cijenjeno u objedinjenoj presudi Kv I-Us-129/2021. od 1. prosinca 2021. (čiji sastavni dio je i presuda K-Us-51/2012. (tzv. P.) od 7. travnja 2017.,) i drugoj pojedinačnoj presudi K-Us-46/2015. od 9. studenoga 2020. (tzv. F. M.) koja je u njoj također sadržana kao i trećoj pravomoćnoj presudi broj K-Us-50/2014. od 27. prosinca 2019., (tzv. I. M.).

6.4. Stoga nije u pravu osuđenik kada navodi da mu pogoršanje zdravstvenog stanja nije cijenjeno prilikom donošenja pojedinačnih pravomoćnih presuda i odmjeravanja kazne. Naime, u postupku (tzv. I. M.) drugostupanjskom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-Us-21/2021. od 11. lipnja 2021. osuđeniku je kazna ublažena s osam na sedam godina zatvora.

7. S tim u vezi, žalitelj pogrešno tumači institut tzv. neprave obnove kaznenog postupka, odnosno preinačenja pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. točke 4. ZKP/08., kada u žalbi tvrdi da je sud trebao ublažiti svaku pojedinačno utvrđenu kaznu iz pojedine pravomoćne presude, a posljedično tome i jedinstvenu kaznu. Naime, radi se o pravomoćno okončanim postupcima u kojima su donesene presude koje su izgubile svoju samostalnost jer su objedinjene sukladno članku 498. stavku 1. točki 1. ZKP/08. na način da je osuđeniku ovosudnom presudom broj I KŽ-Us-39/2023. od 6. travnja 2023. izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 18 godina. Stoga je jedino spomenuta jedinstvena kazna zatvora podložna ublaženju iz razloga u točki 4. članka 498. stavka 1. ZKP/08. (nove okolnosti kojih nije bilo u trenutku izricanja pravomoćne presude ili sud za njih nije znao, a koje bi očito dovele do blaže osude), što je u skladu s dobro utemeljenom praksom Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ovog suda (vidi npr. VSRH I Kr-109/03., I Kr-257/257/08. itd.)

8. Nadalje, okolnosti u vidu pogoršanja srčanog ritma koje su utvrđene nalazom holtera od 28. listopada 2022. i 24. studenog 2022. doista predstavljaju nove okolnosti koje ranije nisu postojale, ali iste, i po ocjeni drugostupanjskog suda nisu takvog značaja ni kvalitete da bi dovele do blaže osude, a što proizlazi i iz medicinske dokumentacije iz koje je razvidno kako je osuđeniku korigirana terapija i njegovo je zdravstveno stanje pod kontrolom.

8.1. Pritom je sasvim neosnovan prigovor u žalbi osuđenika da je sud bio dužan zatražiti mišljenje vještaka medicinske struke jer je medicinska dokumentacija koja prileži zahtjevu sasvim jasna i precizna, a povrh toga u ovoj vrsti tzv. neprave obnove postupka kao izvanrednog pravnog lijeka, podnositelj zahtjeva je taj koji mora u potpunosti potkrijepiti tvrdnje o pojavi novih okolnosti za koje se nije znalo ili nisu postojale u vrijeme donošenja presude, koje bi očito dovele do blaže osude. Prema tome, pravilno je zaključio prvostupanjski sud da se ne radi o okolnostima koje bi očito dovele do blaže osude, zbog čega nisu ostvareni zakonski razlozi za preinačenje pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka po članku 498. stavku 1. točki 4. ZKP/08. Osuđeniku, se, međutim, napominje, da okolnosti koje se odnose na njegovo zdravstveno stanje mogu biti od utjecaja na njegov tretman tijekom izdržavanja kazne zatvora u okviru penalnog sustava.

9. U pogledu daljnjeg žalbenog navoda kako očitovanje USKOK-a nije bilo dostavljeno osuđeniku na odgovor uslijed čega mu je povrijeđeno Ustavno i

konvencijsko pravo na jednakost oružja, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske napominje kako osuđenik ispušta iz vida da kod odlučivanja o izvanrednom pravnom lijeku našim postupovnim odredbama nije niti propisana obveza dostave takvog podneska osuđeniku i njegovu branitelju, niti mogućnost njihovog očitovanja na takav podnesak. Isto je naglasio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi III Kr-98/2023. od 14. prosinca 2023. odlučujući o zahtjevu istog osuđenika za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude koju čine presuda Županijskog suda u Zagrebu broj Kv I-Us-166/2022. (K-Us-46/2015.) od 23. prosinca 2022., i presuda Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-Us-39/2023. od 6. travnja 2023. Tome treba dodati da se prema tumačenju Europskog suda za ljudska prava članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine" – "Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99. – ispravak 14/02., 1/06., i 13/17.; dalje Konvencija) čija je sastavnica kontradiktornost u pravilu ne primjenjuje na postupke koji se odnose na izvanredna pravna sredstva, kao što je obnova postupka (vidi *Moreira Ferreira protiv Portugala* (br.2.) [VV], 2017., stavci 60.-61.) osim ako izvanredno pravno sredstvo automatski ili u posebnim okolnostima ne dovede do potpunog preispitivanja predmeta, što ovdje nije slučaj.

10. Konačno, u pravu je osuđenik kada u žalbi ističe da prvostupanjski sud nije trebao zatražiti izvješće Kaznionice u L. jer u pobijanom rješenju zaključuje da podaci iz izvješća nisu od utjecaja na odluku suda. Međutim, okolnost što je sud (nepotrebno) pribavio dodatnu dokumentaciju povodom zahtjeva za tzv. nepravu obnovu kaznenog postupka koja dokumentacija je nužna za potrebe odlučivanja o institutu uvjetnog otpusta (o kojem ovdje nije riječ), nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

11. Kako, dakle, žalbom osuđenika nije s uspjehom dovedena u pitanje pravilnost pobijanog rješenja, a ni njegovim ispitivanjem sukladno odredbi članka 494. stavka 4. ZKP/08. nije utvrđeno da bi bila počinjena ni neka od povreda na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08., odlučeno kao u izreci ovoga rješenja.

Zagreb, 9. srpnja 2024.

Predsjednik vijeća:

Željko Horvatić